

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula quædam in Deiparæ templo Suessionensi in Gallia nu. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

MIRACVLA QVÆDAM IN DEIPARÆ

Templo Sueffionensi in Gallia ex Vincentio in speculo historiali libro 27. capite 2. & sequentibus, quæ etiam refert sanctus Antoninus 2. part. histor. tit. 16 capite

14. §. 1. & 2.

19 **A**NNO Domini 1128. multi de Pago Sueffionico sacro igne accensi, ad Ecclesiam Beate Dei Genitricis Mariæ, in Civitate Sueffionum sitam conuenerunt vbi que diebus paucis misericordiam Dei, & Beate Virginis succursum præstolantes, (sicut plenius refert libellus eorundem miraculorum) salutem ipsius meritis, ac precibus consecuti sunt, ita vt intra quindecim dies centum, & tres nominati ab hoc igne restinguerentur, & tres puellæ distortæ sanitati redderentur. Hugo Fasitus, nam aduersariæ potestati concessum erat percutere multos plaga inuisibili diuersæ ætatis, & sexus, ita vt semel succensa eorum corpora, cum intolerabili cruciatu arderent. Est autem morbus hic tabificus sub extenta luenti cute, carnem ab ossibus separans, & consumens, ex mora temporis, augmenta dolorum, & ardoris capiens per singula momenta, cogit miserum mori; sed desiderantibus mortem illa non venit, donec depastis artubus, ignis ille celer, & pestifer inuadit membra vitalia, & quod valde mirum est, ignis hic sine calore validus ad consumendum tanto frigore velut glaciali perfundit miserabiles, vt nullis remedijs possint calefieri.

Item quod non minus est mirabile, ex quo diuina gratia restinctus fuerit, fugato mortali frigore, tantus calor in eisdem partibus ægros peruadit, vt morbus cancri eidem feruori persæpe se societ, nisi medicamentis occurratur. Sex diebus mense Septembri in Ecclesia Beate Virginis fuerunt. Ad preces autem populi de alijs Ecclesijs, & de maiori Ecclesia in eandem Ecclesiam concurrentis affuit Beata Dei Genitrix trahens, secum sortia agmina sanctorum Spirituum, ad cuius præsentiam formidaret Infernus, & pauerent portæ mortis.

Cuius Aduentus præcursor tam magnus tremor Ecclesiam repleuit, vt terræmotum esse factum, aut Ecclesiam à fundamentis concussam arbitrantur fugerent omnes; sed vbi nihil

periculi adesse senserunt reuerfi omnem ardorem languentium extinctum & omnem dolorem esse consopitum celerissima sanitate collata inueniunt.

Alii ut quibusdam ex languentibus pridie huius beneficii cœlitus dati visas esse cœlitus copiosas claritates, per Fenestras Ecclesiæ vitreas illapsas, quasi quædam præconia laudationis subsequentes. Intra quindecim dies nominati annotati sunt centum & tres ab hoc igne restructi. Sed plurimi assueverant, stellas miræ magnitudinis tenebrosam noctis caliginem vitra Ecclesiam persequendo effugasse.

Mulier quædam nominata Gundrada, *Vinc. cap. 3. Gundra-* rum habens nomine Theodoricum *commu-* nens in riparia ultra Axouam fluium, qui *da mulier* præterlabitur Urbem Sueffionum de villa, quæ *ab agrum* dicitur Audiguturis inter cæteros venerat ad *dine call* Ecclesiam, cuius faciem ignis ille deturpauerat, *deforma-* & nasum, & labium superius, quod nato *ta Deipa-* subiacet, vique ad maxillas, & gingiuas, & den- *ra ope sans* tes molares, & extinctus est ignis à facie eius. *1127.* Sed omni occurrenti iam molesta, & odiosa fiebat, grauisque omnibus etiam suis ad videndum. Itaque compulsus est totam faciem præter oculos madenti panniculo velare.

Redit ad Ecclesiam beate Virg. facta que candela, quam offerret, iuxta dormitum, eadem nocte maturius euigilans, sensit laxatum fluitare panniculum, quem dum restringere, sursumque recurrens nixit, & parum proficit, coacta est circumiacentiam implorare auxilium, qui dum morantur, somno, vel frigore tardi, illa poscit lucernam accendi, & sibi auxilium ferri. Sensitque interim carnem sub digitis, & panniculo pressam inolescere, & nesciebat, quia caro est nasi, & labij reformata. Demumque sæpius reducit pannum, sæpiusque perinde attrahat creaturam, nouiter psalmatam. Clamauit ter magna voce: *Deus, & sancta* *Maria adiuua.* Ad quam vocem excitati, & turbati, qui aderant, maturius inferunt lumen, & vident nasum, & labium nouiter formatum.

Quidam puer annorum vndecim pecorum cunctis ardens pedibus à matre sua aduectus est, remedioque doloris intra paucos dies accepto, ad domum reductus est. Erat autem de Vallibus; Sed dum puer idem nutu diuino non immemor tanti beneficii desiderio visenda domus Beate Virginis flagraret, & super hoc quotidie

quotidie molestus matrem perurgeret, & illa penitus non acquiesceret. *Redeat*, inquit, *in me infirmitas, ut necesse habeam illum referri*, quod & factum est. Relatus igitur à matre illuc ad ingressum processionis matris Ecclesiæ excussus à quiete in gratiarum actionibus rupit clamoribus æterna, narrau t̄que omnibus raptum se fuisse ante Deum, & Dei Gentricem pro populo supplicentem vidisse, vt dignaretur Deus hunc morbum à populo auertere, & euertere. Et hanc scintillam, quæ acciderat auferre, hoc tamen repositum à filio suo benignè accepisse. *Mater tu es maris stella, fiat omnia volun astua*. Dumque iterum eadem Virgo quæretur super domo sua quæ vilis, & abiecta præ cæteris erat, audiuit à filio suo, quod de trans mare, & de trans renum faceret pecuniam afferri, de qua domus eius adificaretur, & in omnium oculis intuentium claritate magna, & gloria illustraret eam. Populo etiam Sueffionensi mala euenite ex parte Dei prædixit, quia lux Genitricis Ecclesiæ non resciceret. Et quidem multos ex eadem Vibe ignis inuasit. Quæ & quæia restent, nescimus. Idem puer parum post se moriturum testatus est; & sic euenit, non enim mensem superuixit. Mirum autem valde de hoc puero erat, quod ab initio mundi omnem historiam retexens totam narrationem suam cussim iustitiam digererebat. Textum Evangelij, & actus Domini sic in ordine recensebat, tanquam omnia in libro legeret, & dictata ab alijs pronuntiaret. De Ioseph quoque viro beata Virginis inter cætera ait: *Qui tenet scapulum florentis virga, custos erat gloriæ puella*. Hæc narrabat clausis oculis tanquam lucem transitoriam ex oculis, laicis, & illatertis vix digabatur facere verbum, tanquam ignorantiam eorum petæsus. Eius mortui corpus tanta gratia perdidit, vt candore, & claritate, vultus Angelicam nescio quid, & diuinum signaret.

Vinc. cod. cap. 4. Mulierem in partu laborantem Deipara liberat.

20 Apud Villam, quæ dicitur Cala in territorio Sueffionensi, quæ possessio est matris Ecclesiæ beatorum martyrum Gerualij, & Protasij mulier ob partus difficultatem laborans continuis tribus hebdomadis periclitabatur persuasq; à conuicinis mulieribus senudis pedibus iuram ad sanctam Mariam Sueffionis, venit, & liberata est, sed ordine stupendo. Nam primum ex viro suo emisit tres lapides; Primus in magnitudine oui arietis, secundus

ferè in magnitudine oui gallinæ, & tertius non minor aliqua nuce erat. His lapidibus effusis statim sequitur partus infantis, qui & gratiam baptismi accepit & paucos dies superuixit. hæc Vincentius libro 27. c. 3. & 4.

A S. HIPPOLITO DEIPARÆ
inusu cuiusdam membra deperdita restituntur ex
Vincentio specul. histor. libro 27.
cap. 9. 10. & 11.

QVIDAM nomine Petrus ex Gratianopoly- A S Hip-
teno Territorio in Beatæ Mariæ Magda- polyto Dei
lenæ festo, quo in eo loco inhibita erant ser- para inusu
uilia opera iussu vitrici inuitus arabat, execra- exesa ab
tus opus, & animalia, & ecce subitaneo toni igne mē-
tru boues, & utensilia flamma absumuntur, bra arato-
qua eius pes correptus breui illum exedens tori cuius
tybiam, & crus peruasit, atque ossa retexerat. restituntur.
Ad templum igitur beatæ Mariæ Magdalensæ oblatum eius precibus ignis, nec ultra procederet, extinctus est, verum inutilis remanebat: ad quandam igitur Deiparæ Ecclesiam celebris miraculis insignem, quæ habebat etiam S Hippolyti, martyris memoriam delatus, cepit ibi crebris obsecrationibus mundi Reginam interpellare, vt quod alijs valentioribus impendebat sibi non nagaret. Miles autem quidam sæpe intuens eum Basilicam raptando subire, elemosinæ causa in domum propriam declinare persuasit, vbi cum aliquandiu recedisset, pedisseque nescio quid actura à camera noctu in domum exteriorem deueniunt, & Petrum crebris planctibus ingemiscentem subaudiunt, quorum gemitum hæc causa fueret. Virgo Maria cum Beato Hippolyto in visione fratru eius astiterat, quæ, vt iacenti videbatur, imperabat: *Restitue*, inquit, *eum antiquo vigori*. Martyr vero impetranti obsecundans humiliter crus, tybiam, pedemque quaquaersum olim sparsa diuinitus ad instar futuræ resurrectionis in puncto compacta, recolligens corpori eius, quasi surculum arbori cepit subiungere.

In qua infertione tantis torquebatur ardu-
ribus, vt non sine clamoribus subsistendo, cre-
bris quoque nectibus, & membris motibus quid
pateretur indicaret. Irruunt igitur ancilla, &
illato adiacenti cubile facto, dum hac, illacque
despiciunt, duos habere pedes, & duo crura
Petrum reperiunt; ex quo intuitu
H h h h z tan-

tantus eas stupor illico inuasit, ut non se eas esse, quæ venerant, sed mutari in alteras æstimarent. Contrectabant tamen, & vera membra, quæ tetigerant sentiebant.

Tandem difficillimè excitatus, cum aperuisset oculos beatam cum martyre Virginem adhuc æstimabat astantes, quibus visibiliter absentatis, interrogatus à feminis, quibus sibi restitisset amissa, rem retulit, multosque in admirationem adduxit.

Hic idem Petrus, ut tanto Dei beneficio responderet, semetipsum inelosit, ut diuinæ contemplationi vacaret, quem diabolus sub specie mulieris multis noctibus primùm blandiis, deinde terrore, postea vi manuum ad flagitium allicere moliebatur; cui ille strenuè resistebat. Quadam verò nocte stola sacerdotali collum diabolicæ pellis implicuit, & ad terram prostravit, ac penitus suffocavit. Inuentum est autem mane ibi cadauer ingentissimæ anus foetidissimum, quod induerat dæmon ad vtrum Dei vexandum, Illudque extra oppidum igni est crematum. hæc Vincentius lib. 27. cap. 9. 10. & 11.

MIRACULA FERETRI BEATÆ
Mariæ Laudunensis.

Nec prætereunda videntur quamplurima, etque insignia feretri B. Mariæ Laudunensis invocatione edita miracula, quæ Vincentius Beluacensis lib. 26. spec. histor. à cap. 11. per plura capita copiosè descripsit. Nos commemorata clade, quæ tot miraculis occasionem dedit, ea breviter attingemus.

Miracula plurima feretri B. Virg. Laudunensis.
21. Cum Lauduni in Gallia Templum Dei Genitricis in detestatione necis inibi patratæ, Deo impij sceleris vindice anno Domini 1110. conflagrasset, innumerabilibus miraculis editis ad eiusdem beatæ Virg. Laudunensis Feretrum, multas per Vibes circumductum, tantum pecuniæ collectum est, ut pristino fuerit splendore restitutum. Rem omnem Hugo Farficus, qui eo tempore vixit in historia manuscripta miraculorum Feretri B. Mariæ Laudunensis posteris consignavit, quam nos eius ferè verbis describemus. Ecclesia Laudunensis Dei Genitrici dicata, inter præcipuas Galliarum

S. Remig. Rhemensis Archiepiscopus.
Ecclesias antiquitus numerabatur, cui Sanctus Remigius Rhemensis Archiepiscopus, quod ibi nutritus, & educatus fuisset, reditus attribuit, & sanctum Genebaldum Episcopus

primum in ea consecrauit: cumque ab eo tempore ad nostram usque ætatem per quingentos fere annos floruisse, ecce in diebus Ludovici Regis Francorum qui fuit filius Philippi Regis, pater autem Ludovici Iunioris duram iusti iudicis, Regis Regum experta est animaduersionem. Quidam enim nobilis Princeps, & Castellanus Laudunensis nomine Girardus de Cyriaco, dum in eadem Dei Genitricis Ecclesia flexis genibus suppliciter oraret, ab inimicis suis, qui eum alibi aggredi non audebant, dolosè circumuentus, & ab oratione surgens, diuersis gladiatorum plagis ibidem est interfectus: cuius sanguine pavimentum Ecclesiæ respersum, cum multoties aqua superfusa non posset ad plenum ablui; compluribus, qui aderant rei nouitate attonitis, Anselmus eiusdem Ecclesiæ Decanus, scientia, & eloquentia nobilis, quibusdam secreto prænuocauit, illam sanguinis labem templi concrematione diluendam, quod tantum scelus non aqua, sed igne videretur eluendum. Post modicum tempus, Deo permittente, Diabolo stimulante seditione subita à Ciuiibus concitata Dominus Waldricus eiusdem Vibis Episcopus in domo sua, cum quibusdam è militibus suis crudeliter occiditur. Præfata factæ Mariæ Ecclesia, cum alijs propinquis oribus decem Ecclesijs, Domus quoque adiacentes Episcopi, atque Canonorum multorumque Ciuium igne supposito concremuntur. hæc Hugo Farficus, qui postea narrat defuncto Hugone Aureliacensi, qui Waldrico subrogatus, septimum intra mensem obierat, Bartholomæum in demortui Præsulis locum anno 1113. susceptum ingenti studio Laudunense Templum quod conflagrauerat, pristino nitore restituisse, elemosynis affatum corrogatis, ad quas colligendas Feretrum beatæ Virginis Laudunensis capillis, alijsque sanctissimis reliquijs insignie multas per Vibes deferendum, & ad Angliam usque transmittendam Canonice Laudunensibus tradidit. Eiusmodi verò Feretrum appellari videri arcula, seu terculum capillis Deparæ, alijsque reliquijs gestandis compactum, ut aperte colligitur ex Vincentio libro 26. Speculo historia. cap. 17. Mirum autem est, quod quantisque prodigijs præpotens Deus hoc iuxta Genitricis Feretrum cohonestarit, quæ monumentis configurat Hugo Farficus, quæ